

Nº 137

ARIANY

Juliol - Agost 1983
 Novembre - Desembre

Se celebró una reunión informativa en el local parroquial

Creación de la comunidad de regantes para el plan "Marineta" en Ariany

EL AGUA QUE VIENE

Decir agua después de la sed que hemos padecido, que han padecido nuestras tierras mejor, parece sonar a gloria. Pero sí, afortunadamente, viene el agua.

El proyecto "Marineta", iniciado cinco años atrás, parece llegar a su hora H.

Hace un mes aproximadamente, se formó la comunidad de regantes que eligió ya su junta rectora.

Juan Riera como presidente, Gregorio Obrador como vicepresidente, Juan Curient como secretario, Bernardo Salom como vicesecretario, Juan Sansó como tesorero y Rafael Santandreu, Antonio Pascual, Benito Sansó y Juan Genovard como vocales fueron los elegidos para lanzar un proyecto que puede significar mucho para Ariany. A partir de estos momentos, se deberá esperar la llegada de un representante de la administración para conocer los pasos a seguir; tras ello, este equipo de trabajo deberá iniciar su labor.

Se ha hablado mucho del proyecto y han sido, por consiguiente, diversas las opiniones encontradas. Algo resulta indudablemente claro y negarlo sería faltar a la verdad: toda reforma o cambio, por ventajoso y positivo que sea, acarrea automáticamente algunos perjuicios y unos perjudicados, sin embargo, quien quiera observar el hecho con objetividad, advertirá que las ventajas son abrumadoras en relación a los ínfimos inconvenientes. Es ello tan claro que no vale la pena siquiera detenerse en tal axioma, y puede ser, además, debe ser, el factor que Ariany estaba necesitando para renacer.

Seamos claros: Ariany, de seguir el proceso iniciado, está condenado a la práctica desaparición, a convertirse en lugar de reposo únicamente, y sin tener que esperar muchos años. Es algo que todos prevemos y

ni siquiera ocultamos. Basta con echar una ojeada al movimiento demográfico de año tras año para comprobar el preocupante déficit que venimos padeciendo desde años atrás. Una vez esto, las cuentas y cálculos son muy sencillos. Necesitamos una reconversión, y el plan "Marineta" puede ser el inicio de este fenómeno.

Un plan como el previsto, nos haría mover, progresar, crear puestos de trabajo para los habitantes de la villa, mejorar nuestras condiciones de vida, superarnos en definitiva. Por ello, todos, sin excepción, debemos ayudar a poner en marcha, cuanto antes mejor, lo que puede impedir nuestra aniquilación. Por nosotros, por Ariany, por su futuro, que es el nuestro, debemos hacerlo. La ocasión es propicia. No la dejemos escapar. Va en ello nuestro mañana. Animo, unión y suerte. Nos será necesario.

J. G. R.

El proyecto quedaría finalizado en la primavera del 85

ESSER CATOLIC DE CADA DIA MÉS DIFÍCIL

No escric per dogmatitzar, ni perquè em tinguem en compte; tan sols escric per expressar-me i reflexionar un poc damunt un parell de punts que estan donant voltes dins el meu cap.

Tenc que confessar, que de cada dia, és més difícil esser catòlic practicant, ben prest, en lloc de dir-nos catòlics ens podrem anomenar masoquistes, per les traves i proves que se'ns fan necessàries per conservar la nostra fe. I quan parl de traves, no parl de les que ens posa la gent no catòlica, ho dic per tots, començant pels que en teoria haurien de donar més llum.

S'està parlant molt darrerament, de l'aspecte social de l'església, però, què és l'aspecte social? Pel que ens volen donar a entendre, ajudar als necessitats. És que l'església fins ara

ARIANY EN EL TRANSCURSO DE UNA CENTURIA

NOTAS HISTORICAS DE ARIANY RECOPILADAS DEL BOLETIN OFICIAL DEL OBISPADO DE MALLORCA (1861 - 1961)

- 1867 - "Nota de las iglesias... y de las que se erigen. Se proponen para ayudas... Ariany". (Sic) BOM, 7 (1867 - 1868) 211.
- 1880 - "En igual día (16 - 11 - 80) fue nombrado Coadjutor de Biniamar sufragánea de Selva D. Miguel Bisellach titular de Inca para cubrir la vacante de D. Lorenzo Ginard quien se ha encargado de la iglesia del pueblo de Ariany". 20 (1880) 370.
- 1886 - "Con la misma fecha (1 - 3 - 86) ha sido nombrado Coadjutor de Ariany sufragánea de Petra D. Antonio Jordá Pbro. titular de Montuiri, en reemplazo del dimisionario don Lorenzo Ginard que por largo tiempo ha desempeñado ésta y otras Coadjutorías con laudable asiduidad". 26 (1886) 75.
- 1886 - "Por la tarde, (8 - 11 - 86) salió para el pueblo de Ariany, en donde, después de hacer su entrada, según el Ritual, administró la Confirmación á 94 niños y 87 niñas, no sin antes darles á conocer el objeto de su presencia entre ellos. Hizo inmediatamente la inspección de la iglesia, ornamentos sagrados y alhajas. También visitó en este pueblo á las Hermanas de San Francisco allí establecidas, dirigiéndolas su paternal palabra, regresando a las cinco a Petra, en medio de entusiasmo y admiración de aquellas religiosas gentes, que por vez primera eran visitados por su Pastor", (Jacinto María Cervera y Cervera, Obispo de Mallorca (1886 - 1897). 26 (1886) 378.
- 1887 - (Con motivo del Jubileo Sacerdotal del Papa León XIII se nombra) "Junta de Caballeros de Ariany: Rdo. D. Antonio Jordá, Vicario, Presidente.- D. Bartolomé Caldentey Pbro.- D. Antonio Mestre y Font.- D. Jaime Rigo y Monjo.- D. Antonio Buñola y Ribot.- D. Pedro Antonio Rosselló y Fiol.- D. Miguel Mestre y Darder.- D. Bernardo Ribot y Riera, Secretario. Junta de Señoras de Ariany: Rdo. Sr. Vicario Presidente honorario.- Doña Margarita Monjo, Presidenta.- D^a. Bárbara Mestre.- D^a. Margarita Cifre.- D^a. Prágedes Sans.- D^a. Juana María Carbonell.- D^a. Francisca Mestre.- D^a. Bárbara Darder, Secretaria". 27 (1887) 219, 220.

- 1890 - (Santa Visita Pastoral, noviembre) "donde ha habido los confirmados que en cada uno se expresan: Ariany: 43 niños y 43 niñas". 30 (1890) 378.
- 1895 - "Con fecha 31 del pasado Agosto S.E. Ilustrísima hizo los siguientes nombramientos:... Y Vicario de la iglesia de Ariany (sic) á don Juan Riera-y Moragues, Pbro." 35 (1895) 296.
- 1896 - "Girada (en Junio) la Santa Visita Pastoral en los pueblos de... Ariany... en los que fué administrado el Sacramento de Confirmación" ... 36 (1896) 209.
- 1900 - "En Petra, día doce (de mayo) hizo la visita y confirmó por la mañana, y por la tarde hizo lo mismo en la filial de Ariany". 40 (1900) 229.
- 1903 - "Día 3 de junio, Sta. Visita Pastoral. El mismo día, por la tarde, su Sria. Rdma. visita la iglesia de Ntra. Sra. de Atocha, de Ariany. A pesar de la lluvia que caía, es recibido con solemnidad. El Prelado (Pedro-Juan Campins Barceló, 1898 - 1915 ...) después de dirigir al pueblo breve exhortación, confirma en la fe á 56 niños, siendo padrinos D. Guillermo Mestre y D. Antonio Mestre, y á 52 niñas siendo madrinas Doña Antonia Galmés y D^a. Micaela Garau.- Después el Prelado visita las Hijas de Misericordia del lugar.- En la Vicaria, exita al Vicario, al Alcalde y demás personas de consideración á levantar un nuevo templo que tenga más capacidad que el actual, ofreciendo para la empresa su valioso apoyo". 53 (1903) 199.
- 1905 - "El mismo día (1 - 12 - 1905) el Rdo. D. Martín Truyols y Sureda, Pbro. es nombrado Vicario de la Iglesia filial de Ntra. Señora de Atocha, de Ariany, en sustitución del Rdo. D. Juan Riera Moragues, Pbro." 45 (1905) 240.
- 1906 - "Día 23 (de Enero) empieza en Ariany la Santa Misión que predicán los PP. Amorós, Payeras y Canas, de la Congregación de San Vicente". 46 (1906) 49.
- 1908 - "Día 29 (de Agosto).- En Ariany.- El M.I.Sr. Vicario General bendice según rúbrica la primera piedra del ensanche de la Iglesia, asistiendo el Rdo. Sr. Cura Párroco de Petra, los presbíteros D. Francisco Torrens y D. Miguel Gual, el Ayuntamiento y todo el pueblo. Dicho señor celebra después

la Misa mayor y predica el Rdo. D. José Auba, Pro.- En un hueco practicado en la piedra, y en tubo lacrado se deposita un acta del tenor que sigue:

"En nom de Deu nostre Senyor. Amen.- Sia a tots cosa notoria i manifesta que l'any del Senyor 1908 dia 30 de agost, any VI del Pontificat de Sa Santedat el Papa Pius X, any XI del bisbat de Sa Senyoria Reverendissima e Illustrissima Dr. D. Pere Juan Campins i Barceló, Bisbe de Mallorca, essent rey de Espanya D. Anfós XIII, Rector de la Parroquia de Petra lo Rt. D. Juan Coll i Bauzá, Vicari d'aquesta esglesia d'Ariany filial de dita parroquia lo Reverent D. Martí Truyols i Sureda, i Balle Encarragat del metex lloc l'Honor Antoni Mestre i Mestre, celebrantse aquest dia la festa de la Mare de Deu d'Atocha, Titular de aquesta esglesia i Patrona d'Ariany, essenthi present los referits Rector, Vicari i Balle encarragat com a testimonis los Rts. D. Bartomeu Rullán i Torres, D. Francesc Torrens i Nicolau y D. Bernat Moragues i Roca preveres de Petra, l'Honor Miquel Mestre i Dardes, Retgidor per Ariany del Magnific Ajuntament de Petra, l'Honor Jaume Rigo Monjo, i D. Sebastiá Caldentey i Dardes, naturals i vesins d'Ariany els tres derres, i assistit-hi casi tot el poble, lo M.I.Sr. D. Antoni M^a. Alcover, Canonge Magistral de la Seu de Mallorca i Vicari General d'aquesta Diòcesis, facultat expressament del Rdm. e Illm. Sr. Bisbe de Mallorca, posá solemnement la primera pedra del creuer am que va a engrandirse aquest església que ja fa temps que es massa petita i la gent no hi cap els diumenges i dies de festa: obra que's fa bax de la direcció i segons plans de l'arquitecte D. Guillem Reynés i Font, sense contar mes que am la generosa caritat i almoynes dels feels, que Deu augment i mantenga fins que n'hi haja prou. I ara Sa Senyoria lo M.I.Sr. Vicari General me mana a mi lo infrascrit notari eglesiastic d'aquesta iglesia filial que fassa de tot axò un acta pública am dues copies: l'original per posar devall la primera pedra i les còpies per conservar-ne una dins l'arxiu d'aquesta esglesia filial i l'altre dins el de la Secretaria de Cambra de la Diòcesi.

Els nostres Arts i Oficis d'Antany

JOAN FRONTERA, COCOVER

Com segurament molts de vosaltres recordareu, al número 130, corresponent al Maig-Juny 82, i referint-se a la diada celebrada a Son Huguet amb motiu del mes de Maig, varen aparèixer unes gloses escrites per En Joan Frontera. Aleshores, ens donava a conèixer, recordant la volta que ell feia com a cocouer, les cases i possessions que recorria el dilluns que eren precisament les d'aquella contrada.

Els altres dies de la setmana, també anava amb el carretó pels contorns arianysers i vàrem demanar-li si era possible que ens contàs qualche altre dia. Després d'uns dies, ens entregà aquesta glosada que pertanyen al dimarts.

Evidentment, són un testimoni d'un valor històric incalculable, ja que ens apropen un poc al passat ja tan llunyà, a mesura que ens transporta pels camins i casals ara ja abandonats, però presents dins cada un de nosaltres.

Des d'aquí, demanam a l'amo En Joan que seguesqui i que ens doni a conèixer tots els trajectes de la setmana i així tindrem una major coneixença dels nostres avant-passats.

Aquí idò ara ja, el dimarts.

1)
*En dilluns vàrem començar,
es dies de sa setmana
i es dimars començam ara,
i així hem de continuar,
i tothom que això llegirà,
vorà que no és es temps d'ara.*

2)
*També hi podem afegir,
que amb es carro i sa somera,
feia sa casa primera,
lo primer a ca En Potdí.*

3)
*I així tornava partir,
arribant a ses tapareres
a unes cases també velles,
que és lo únic que puc dir.*

4)
*I aquí uns onze anys jo tenia,
quan feia aquestes carreres,
cantant cançons de ses meves;
després ca En Colau venia,
i així ho feia cada dia,
passant setmanes "enteres".*

5)
*Després tornava pujar,
per mala cap-amuntada,
i a ca En Puput arribava,*

*i sa madona m'esperava,
perquè em sentia cantar,
i ets ous tornava contar,
pagava i tornava voltar,
i feia sa feina acabada.*

6)
*I voltava sa somereta,
quan s'adiós havia dat,
per un camí mal forjat,
que tot era un empedrat,
i arribava a ca Na Panxeta,
on En Paco amb Na Matas
molt moreneta,
de Sineu vengué casat,
i després d'uns anys haver passat,
sa casa era petiteta,
i Madò Catalina Panxeta,
va fer una casa veïnat.*

7)
*Això si un no ho veu no ho creu,
lo que jo en aquell temps passava,
amb una bona gelada,
quasi sempre jo cantava,
i lo primer que trobava,
era ca En Toni de sa Creu.*

8)
*I llavonces tornava voltar,
fent sa mateixa tonada,
i a l'esquerra aviat voltava,
i sa camada ja agafava,
de ca En Miquel Capità.*

9)
*Llavonces ca En Palou venia,
veïnat de ca En Capità,
jo m'hi solia aturar,
i d'es camí el solia cridar;
i si hi havia res l'amo sortia,
i si no hi havia res seguia,
fins a ca En Branca arribar.*

10)
*I a ca En Branca ja arribat,
sa somera jo fermava,
a ca Madò Jaumeta anava,
per un carreró mal forjat,
ple de betzers i malgarbat,
que pertot m'escarrinxava,
i a ca En Branca jo tornava,
sense haver-hi novetat.*

11)
*Fent volta amb sa somereta,
i un al.lot més satisfet mai,
arribava a ca l'Amo En Blai,
llavonces a ca En Burbai,
i llavonces ca Na Gaspareta,
i per una carrera molt estreta,
jo acabava es meu treball.*

12)
*I un poc més avallet,
hi havia ca En Boscà,*

*voltava i tornava trobar,
ca l'Amo En Joan de Son Huguet,
un homo eixerevidet,
llavors molt curioset,
que amb ell feia bon tractar.*

13)
*Això era lo darrer,
de ses cases aplegadas,
lo que deim moltes vegades,
ses cases de Son Gener,
i a ca l'Amo En Toni Teco també,
ho vull escriure en es paper,
en que fóssin cases tancades.*

14)
*Llavonces ja arrancava es trot,
i dins es carretó berenava,
aviat jo ja arribava,
a ses cases de Son Guillot,
allà sempre hi havia foc
i si feia fred m'escaufava.*

15)
*I seguint sempre lo mateix,
jo voltava sa somera,
i carretera carretera,
arribava a ca En Magadiners,
gent de molts de doblers,
deia sa gent que tenien.*

16)
*I així ja acabava es dia,
quedant poques coses a fer,
ca En Panxeta vell lo primer,
i llavors ca En Jaume Rigo venia,
i a ca En Beto també seguia,
llavonces a un turó que ve,
a ca En Corba i havia,
i així ja acabava es dia,
a ca Madò Bàrbara d'es Sabater,
que també és de Son Gener,
d'una caseta petita que hi havia.*

FELIÇ I PROFITOS
ANY 1984

ANY DE LLUC, ANY DE GRÀCIA PER MALLORCA

CASAL D'ESPIRITUALITAT
En record de Mn. Pere Bonnín, Pvrre.

Si Lluc està vitalment present en el transcurs de la Història de Mallorca, més intensa és la seva incidència a l'espiritualitat diocesana.

Entre les diverses èpoques llucanes resplendeix la iniciada pel Pare Joaquim Rosselló, el qual com bon sembrador i bon pastor, sembrà i cuidà la Paraula de Déu.

Zel apostòlic que eficaçment transmetia per tot arreu, però sobretot als deixebles més fidels, que a l'estil dels Apòstols agrupa entorn de la Mare de Déu i empès per l'Esperit constituí la Congregació dels M. SS.CC.

A la religiositat mallorquina de la primera meitat del present segle la presència apostòlica amb un enfocament més que res escatològic, és abundosa i fecunda.

Malgrat la seva missió itinerària per tots els pobles, i per les grans possessions les quals disposien de capellà, feien de Lluc un Monestir ungit pels encants de la litúrgia i d'intensa espiritualitat. Cal destacar les tandes d'exercicis espirituals que durant moltes dècades es realitzaren pels majors, joves i al.lots.

La primera fotografia és d'una tanda celebrada allà l'any 1920.

Molts dels participants eren d'Ariany: En Benet des Forn, En Joan Téco, En Guillem de Son Nivorra, En Miquel Corona (oncle dels Corones), En Guillem Xorreta, En Toni Teco, En Joan de Sa Figuereta, els quals ja han passat al Cel dels Benaurats.

El senyor que seia a la dreta del Missioner era D. Pep Font i Arbós, anys després ordenat sacerdot; els familiars dels exercitants recorden que sorprengué per pietós i lletrut, i a més per l'ajuda que prestava al Pare Director.

La segona fotografia és d'uns exercicis en els quals vaig tenir la sort de participar. Es celebraren l'any 1942 i foren dirigits pel P. Tomeu Reynés de Sant Felip Neri (és el que està a la esquerra del P. Superior de Lluc, l'altre sacerdot és Mn. Antoni Pou, Pvrre. de Petra) Els exercitants procedien dels pobles de Petra, Sant Joan i Manacor. Els vicaris de dits pobles eren els organitzadors.

Les dificultats, més que en el reclutament, eren degudes a la situació socio-econòmica d'aquells anys de la post-guerra: pocs diners i manca dels aliments més necessaris. El problema en part es solucionava aportant cada al.lot diferents aliments: Pa, sopa, sobrassada, etc.

La "fonda" es feia càrrec. Record que era bó i abundós. Ens ho servien a un petit menjador ubicat junt al grundiós de l'Hosteria. Els que procedíem d'ambients senzills ens sorprenia esser tan ben atesos.

Els tres dies es desenvolupaven amb plàtiques i excursions i algunes travesures pels llargs corredors.

És molt viu el record de l'excursió a Son Masip a la qual tingué la desgràcia de travelar Mn. Pere Bonnín, tan entrañablement recordat pels manacorins.

Dits exercicis, a més d'altres mitjans, són una expressió de la pastoral

que les Parroquies a nivell comarcal celebraven per l'enfortiment de la fe.

Porem també assenyalar aquells vibrants cursets d'Adelantats de Peregrins que anys posteriors organitzà l'Acció Catòlica, i convivències juvenils. La darrera fotografia correspon a unes de Montuiri de l'any 1965.

L'acollida i la col.laboració dels Pares del Monestir sempre foren afectuoses i generoses. Personalment record

de la primera estada a Lluc les atencions del nostre germà Tomeu Zuzama i del P. Ollers, admirat pel seu mestrage musical i bíblic.

Resenya de recordances agradoses que tots els pobles de l'Illa podrien aportar.

M. A.

no ha estat sempre al servei dels més necessitats? No ha creat centres d'acolliment, hospitals, escoles etc.? És necessari sortir cada dia per la televisió i als diaris fent crides de labor social per fer tal labor? La caritat, és sorda. Déu ja ho va dir "que la mà dreta no sàpi el que ha donat la mà esquerra". No fa falta anunciar per tot que faig això o allò i sembla que per molta gent avui en dia això és el més important de tot, que tothom sàpiga el que faig, importa l'obra, però importa encara més, que es doni a conèixer i es faci propaganda i això automàticament ja la desmereix.

Ens parlen avui en dia molt de marginació, però, què és marginació? Qui són els marginats? Sembla que per marginats només hi tenim els alcohòlics, drogadictes i persones per l'estil, però, i els catòlics practicants, dins el món més embrutit de cada dia, no ens podem començar a sentir marginats?

No pots fer un comentari de què vas a missa o de què ets cotrari a l'esvort o al divorci, sense que acte seguit, no hi hagi qui et tracta de beato, antiquat, de l'Opus, o coses per l'estil. Iddò no, davant això, és precís que siguem forts i tinguem de cada dia més fe. Una vida exterior intensa, comença per una vida interior intensa, no podem donar si no tenim; és precís enriquir-nos per després poder donar.

Esser catòlic, no vol dir estar arrufats i dir que sí a tot. Catòlic, és sinònim de lluita, i no podem quedar tranquils amb el que ens donen si no és veritat. Posaré exemples.

Esvort: Ens el volen presentar de mil maneres perquè no hi hagi problemes de consciència. Si a la quarta setmana, si al tercer mes, si cervell no format, si..., fals. Des del moment de la concepció, científicament comprovat, hi ha vida, i per tant, si hi ha vida, la interrupció de la mateixa, significa mort i per tant, no cal cap discussió.

Divorci: Al moment d'institucionalitzar el sacrament, Déu va dir: "El que Déu ha juntat, que no el separi l'home". Crec que sobren paraules.

Això, són conceptes que tots els catòlics hem de tenir ben clars. El que passa, és que estam callats i els que més parlen, són els no catòlics. I jo em deman, si una persona no creu en Déu —és un dir— perquè ha de tenir en compte les seves lleis? Les lleis catòliques, estan posades pels catòlics, per tant, nosaltres sabem que no podem

LA CASA CONSISTORIAL

Nuestra Localidad nunca había tenido una Casa de la Vila ni en propiedad ni adecuada como sede para los servicios municipales. Desde hace muchos años, se disponía de la casa de Ca'n Pavana ubicada en la calle Mayor.

Si era necesaria y deseada, no es de extrañar que los responsables de la política hicieran lo posible para lograrla. Sus gestiones fueron tan eficaces que el Ayuntamiento de Petra señaló los últimos días del Diciembre de 1982, para presentar ofertas de contratación.

La Historia habrá de consignar y agradecer a los ediles municipales su servicio político consiguiendo que el Consistorio matriz en compensación por el patrimonio de todos, petrers y arianys, que en buena medida se quedaban, construyeran a expensas de su erario nuestra Casa Consistorial.

La cantidad presupuestada —según información del Diario de Mallorca del 26-XII-82— fue de 5.515.713,- ptas. de las cuales tres millones y medio habrán de ser costeados mediante una subvención estatal y las restantes a cuenta del Ayuntamiento de Petra.

El proyecto y la dirección técnica corrió a cargo del Consell General de Mallorca.

esvortar ni divorciar-nos. Si no som catòlic, per començar, no tenc perquè casar-me per l'església i en tal cas, no hi haurà divorci, hi haurà separació legal, per tant no els pertany. I en quan a l'esvort, si l'església no ho permet i jo som catòlic, he de respectar les lleis de la institució; si no ho som, no tenc perquè tenir la consciència bruta si pens que actuu bé.

El que passa, és que l'església, no és cap monstre. Les lleis que posa, són lleis que normalment, encara que no sia creient, les complesc per llei de vida, però a ningú li agrada que li facin els comptes, tothom vol fer el que vol i no esser manat per ningú, i així evidentment, no anam enlloc sinó a la pròpia destrucció.

Marginats sí, però qui? Tots aquells que són incapassos de defensar un ideal, d'estar en pau amb la seva pròpia consciència, d'averkonyir-se de pertèixer a una institució com l'església, de... perquè seguir?

No vull dogmatitzar, ni que em tengueu en compte, tal volta, em prendreu per ignorant inocent o de viure d'espantes a la realitat, però és el que pens i tenia necessitat d'expressar-ho i voldria fer reflexionar a qualsevol. Cadascú que pensi i jutgi. Biel Tovell.

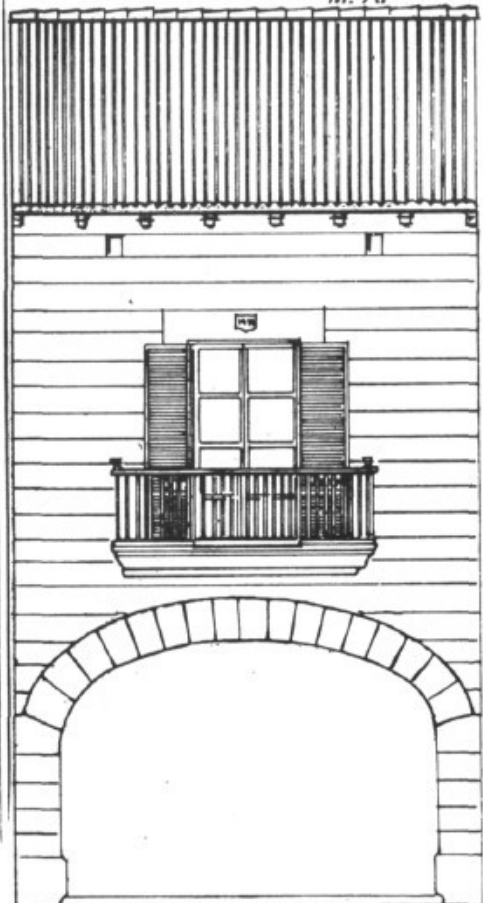

Su edificación fue realizada por la empresa Rigo-Ribot.

Hay que reconocer que nuestros ediles, además de su espíritu emprendedor y de sus gestiones eficaces, consiguieron un buen solar por su ubicación y por su superficie capaz para los servicios que necesita nuestro Pueblo.

Tanto el estilo como su realización constructiva ha merecido el parabien de los moradores y de ilustres visitantes. Nos podemos dar por satisfechos y agradecidos a sus gestores.

El dibujo de esta nota corresponde a la fachada de la Casa Consistorial. La fotografía fue realizada el día de su inauguración. Además del Ayuntamiento actual, están: el Presidente del Consell Interinsular, el del Consell Insular y los Marqueses de Ariany. M. A.

RECORDANT EL I HOMENATGE (XII - 83) A Mn. ALCOVER

HAN DIT DE Mn. ALCOVER
Y DE LA SEVA OBRA:

"La laboriositat irascible i lluminosa d'En Jordi d'es Racó, l'home de les rondalles i dels començos fulgurants, agitats i magnífics de l'Obra del Diccionari".

Josep M. Llompart.
Lluc, N.º 703, pág. 6.

"El diccionari Alcover-Moll fou el colossal inventari lexical i etimològic de la nostra llengua, que recollia els elements del llenguatge viu en aquell moment (factor temps) i en els diversos llocs de la nostra terra. Suprimesqui el Diccionari, les rondalles i el Cançoner i ja'm dirà què queda de la nostra parla".

Miquel Fuster.
Suplemento semanal de Letra...
de "Diario de Mallorca", N.º 81,
12 de diciembre de 1980.

"Esperam que qualcú que de veritat entengui el que fou i representa don Antoni Maria, faci seva la iniciativa, i tots plegats la durem a terme".

Perlas y Cuevas, N.º 539,
de 16 de enero de 1982.

"Antoni Maria Alcover fue un pionero de los estudios de toponimia mallorquina, aunque hiciera algunas apreciaciones posteriormente puestas en entredicho".

Joan Miralles. "Diario de Mallorca".
2 de Abril de 1982.

"—Qui fou l'impulsor de l'escola d'onomàstica de les Illes?

—Es creà al voltant de la figura senyera de mossèn Antoni Maria Alcover, el qual subratllà constantment l'interès que presenta l'onomàstica com a utilíssim auxiliar de la lingüística, la lexicologia, la dialectologia. En Francesc de Borja Moll n'ha assegurat la continuïtat i amb ell els seus col·laboradors i deixebles. Precisament com a reconeixement de la importància de l'impuls de mossèn Alcover, el col·loqui que la societat organitza anyalment tingué lloc a Palma, al monestir de la Real, la passada primavera, i fou presentat com un homenatge a mossèn Alcover, en el 50 aniversari de la seva mort".

Enric Moreu-Rey.
Suplemento semanal de Letra... de
"Diario de Mallorca", de 8 de enero de 1983.

ANTONI MARIA ALCOVER
SUREDA, PBRO. (1862 - 1932). Una de las más grandes figuras eclesiásticas y literarias de Mallorca... Su personalidad ha sido estudiada y su biografía expuesta en numerosos e interesantes libros y artículos, desde el titulado "Don Antonio María" del Canónigo Dr. Juan Rotger Niell...

Su labor más profunda, más personal y de más relieve, incluso internacionalmente, la constituye el Diccionario Catalano, Valenciano, Balear, iniciado con la letra de "convit" de 1906. (Termina la reseña con la crónica que el Boletín del Obispado publicó con motivo de su fallecimiento).

Gabriel Fuster.
Historia de Manacor, pág. 376 y 377.

Antoni Maria Alcover. El sacerdote Antoni M. Alcover i Sureda (Manacor, 1862 - Palma, 1923) es una de las más notables figuras que las Baleares han ofrecido a la cultura catalana. Hombre de una excepcional capacidad de trabajo, pudo desarrollar múltiples y fecundas actividades en favor de sus ideales, a los que sirvió con fidelidad ejemplar hasta su muerte. Además de ser el iniciador de aquel monumento lexicográfico que es el Diccionario catalano-valenciano-balear, hoy acabado gracias a su discípulo Francesc de B. Moll y a otros colaboradores, fue el promotor del Congreso Internacional de la Lengua Catalana (1906)... También hizo considerables aportaciones al folklore y reveló su espíritu combativo en violentos artículos en defensa de su ideología tradicionalista...

Desde el punto de vista literario, la aportación de Alcover es primordialmente narrativa...

El ritmo narrativo sabiamente ajustado a cada tema, un diálogo útil y rotundo, las descripciones, particularmente vivas cuando el motivo es dinámico, y un convincente realismo lleno de contrastes, en especial en las narraciones fantásticas, son rasgos que hacen de este Aplec una obra única en las letras catalanas y quizás de la literatura de Occidente.

Durante muchos años, las "Rondalles" ha conseguido que los mallorquines aprendiésemos a leer en nuestra lengua, y de todos los libros escritos en catalán éste es el más popular y el preferido por nuestros niños.

Cien años de la Historia de Baleares.
Págs. 187, 188 y 189.

Han passat cinquanta anys des de la seva mort. L'atmosfera passional en què es va moure la vida de mossèn Alcover ja s'ha esvaït i podem contemplar la seva figura intel·lectual i moral en uns aspectes més positius que els que enterboliren els seus darrers anys. Avui tothom regoneix els seus mèrits com a sacerdot i com a home de lletres, fundador de la filologia catalana i defensor del tresor folklòric i cultural de Mallorca. Tothom comprèn com era de prodigiosa la seva activitat, amb quina generositat la prodigava, i quins tresors espirituals s'amagaven sota la rústica escorça de la seva ingenuïtat.

Francesc de B. Moll i Casasnovas.
Lluc, N.º 705, setembre-octubre, pág. 5

Les seves nebodes, Aina i Catalina, les quals l'aidaren en l'ordenació de cèdules, parlant amb el Rector d'Ariany.

CARITAS

Degut a les circumstàncies socials que posen pell de gallina, per poc conscients que se sia; els homes i més els cristians no podem estar impassibles... Per això no és de estranyar que el Sr. Bisbe ens urgi a col·laborar generosament amb motiu de les Festes.

Així ho fèrem aportant a Càritas Diocesana 32.000,- pts. recollides a les captes del dia de Nadal.

Malgrat la nostra aportació és important, no obstant seria més transcendent, a llarg plaç, realitzar el que mana el Sr. Bisbe:

• «A cada parròquia o comunitat, diu el Sr. Bisbe, es crearà un grup de persones que, reconeixent com a carisma propi el de la preocupació pels pobres, assumescuin especialment la missió de reflexió, seguiment i atenció dels més necessitats. Com també de creació de consciència sobre els seus problemes i del necessari esperit de transformació de la situació i les estructures que els provoquen, en tota la comunitat».

• «Aquest Any de Lluc s'hauria de significar per una molt més gran i més conscient participació a totes les campanyes i col·lectes ordinaris a favor dels qui més sofreixen. Com una particular exigència del seguiment de l'exemple de la Verge Maria».

L'Aplec de rondalles mallorquines d'En Jordi des Recó és una avenc per a l'estudiós de la cultura popular. Un pou d'antiga ciència que permet indagar a la vella cultura del poble, en el concepte que n'ha tingut del món la gent d'aquesta terra, un llibre obert a la investigació i la recerca.

Gabriel Janer Manila.
Lluc. N.º 705,
setembre-octubre, Pàg. 19.

Seria un no acabar voler aportar tots els testimonis de l'obra de Mn. Alcover.

Entre els treballs publicats en el transcurs del cinquantenari mereix ressaltar: el de D. Francesc de B. Moll, Diario de Mallorca, 8-1-1982, i el de Mn. Pere Llabrés, en el mateix diari del 22-1-1983; opinam que són dels més objectius i lograts.

La revista LLUC de setembre-octubre 82, n.º 705 està dedicada a Mn. Alcover; és un Homenatge a la seva obra.

PLUVIOMETRO

Noviembre

Día 7.-	0,3 litros
Día 10.-	2,2 "
Día 11.-	5,3 "
Día 16.-	3,2 "
Día 17.-	0,1 "
Día 19.-	0,5 "
Día 21.-	0,3 "
	11,9 "

Diciembre

Día 10.-	0,7 litros
Día 12.-	11,3 "
Día 13.-	3,2 "
Día 14.-	0,2 "
Día 16.-	5,5 "
Día 17.-	11,1 "
Día 18.-	2,- "
Día 20.-	1,4 "
	35,4 "

CRONICA PARROQUIAL

Noviembre

Día 1.- Festividad de Todos los Santos. Todas las Celebraciones estuvieron muy concurridas. Por la tarde se visitó el Campo Santo. Se celebró al día siguiente la Eucaristía en sufragio de todos los difuntos.

Día 6.- Oficio en sufragio de Guillermo Pascual Femenías, por haber pertenecido a la Cofradía del Santísimo.

Día 13.- Oficio por Bárbara Torrens Ribot que perteneció a la Cofradía de las Almas.

Día 20.- Oficio en sufragio de Antonia Vanrell Juliá, por haber pertenecido a la Cofradía de las Almas.

Día 27.- Oficio en sufragio de Catalina Darder Lliteras que había pertenecido a la Cofradía de las Almas.

Diciembre

Día 4.- Oficio en sufragio de Bárbara Mayol Vergel.

Día 8.- Fiesta de la Inmaculada. Si bien resultó solemne pero no tanto como en años precedentes en que la Asociación de las Hijas de María tenía más vigencia y repercutía en diversos aspectos. En la Celebración de la Eucaristía hicieron la Primera Comunión las hermanitas Antonia y Cati Mari Rigo Gomila.

Día 11 y 18.- Los Oficios de ambos Domingos se celebraron por el Eterno Descanso de Bárbara Torrens Rubí, por haber pertenecido a las Cofradías del Santísimo y del Rosario.

Día 24.- Maitines que a pesar de la falta de la tradicional Sibila y del canto del Angel resultaron solemnes y complacieron a los numerosos participantes.

-7-

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Noviembre

Nueva Cristiana

Día 18.- Antonia Oliver Rigo, de Lorenzo y de Magdalena.

Nueva Familia

Día 8.- Gabriel Morell Crespí con María Juliá Roig.

Defunción

Día 17.- Catalina Ribot Caldentey de 82 años (Virgo)

Diciembre

Defunciones

Día 1.- Guillermo Mayol Garau, de 78 años (Botó)

Día 8.- Antonia Suñer Adrover, de 80 años (De l'amo Andreu)

Día 14.- Bartolomé Ribot Nadal, de 67 años (Comunas)

Día 29.- Antonia Nadal Capó, de 82 años (Capitana)

ESTIMAR L'ESGLÉSIA

No ens ha de venir de nou que l'Església sigui perseguida i incompresa pel món. Ja el Senyor ens ho havia advertit: «Si m'han perseguit a mi, també us perseguiran a vosaltres»; a més, també és lògic que purguem el pecat històric d'una Església que, manta vegades, s'ha presentat bel·ligerant amb els poders humans i s'ha desviat de la seva actitud de servei a l'home i al món que la defineix.

Però el que dol al cor és la crítica despietada dels que es consideren membres del cos eclesial. No ens referim pas a l'actitud de crítica constructiva, tota ella amarada d'amor.

L'Església és un misteri de fe. És un sagrament, el gran sagrament de la salvació de Crist. Temporal, visible, feta d'homes, però també on hi plana l'Esperit de Déu i que tendeix vers una plenitud. Per això cal atansar-s'hi i tractar-la amb respecte i amor. És ella — no ho oblidem — qui ens ha engendrat a la fe, qui ens ha comunicat els dons de l'Esperit. És a través d'ella — la «casta meretrice» — com hem conegut al Crist i ens hem deixat prendre per Ell.

Hi han grans testimonis de cristians que han estimat de debò l'Església, malgrat les dificultats i les incomprendensions que han sofert per part de les mateixes instàncies jeràrquiques: Sant Francesc d'Assís, Pare Theillard de Chardin, Pare De Lubac... Aquest últim, un gran teòleg del nostre temps, després de sofrir denúncies i acusacions per part de la Cúria romana, escriu en el seu llibre «Meditacions sobre l'Església»: «Desitgem fer participants als altres de la joia sempre renovada que ens omple, cada vegada que escoltem el ressò d'aquesta gran veu que és l'Església. L'hem estimat amb un amor creixent, no solament en la seva constitució ideal, sinó tal com se'n manifesta al llarg de la seva història, i molt especialment, tal com se'n mostra en els nostres dies. L'Església ens ha trobat el cor». — Joaquim Brustenga

EL FUTBOL, OTRA VEZ.

CAMBIO ENTRENADOR

Nuestro equipo de fútbol ha cambiado de entrenador y, haciendo bueno el refrán, tras ello han llegado las primeras victorias y por ello, que ya vaticinábamos en nuestro anterior número, van nuestras felicitaciones. Pero ¿saben como se decidió el cese? Ahora se lo contamos. Fue tras una opulenta cena que los directivos se zamparon en el conocido restaurante "4 vents" de Algaida el viernes 11 de noviembre, mientras entrenador y jugadores estaban desarrollando su entreno normalmente. Pero lo curioso del caso es que la noticia no se hizo pública hasta dos semanas después, el 25 de noviembre, por lo que Artemio dirigió un partido, en S'Horta, estando ya cesado. Curioso.

UNA HIJA Y ¿ALGO MAS? PARA EL ALCALDE

Decimos en España que un niño nace con el pan debajo del brazo. Yo sé de una niña que nació con un billete de lotería agraciado, o al menos esto se comenta con mucha insistencia. Lo verdaderamente cierto es que la señora del alcalde dió a luz una niña —van por ello nuestras sinceras felicitaciones— y pocos días después, en el tradicional sorteo de Navidad, es xepa xep cotidiana decía que el alcalde había salido agraciado. Decían unos que con 25 millones, otros que con 5; algún exagerado llegó a comentar incluso que 40, otros decían menos, pero nuestra máxima autoridad local nada ha dicho al respecto. ¿Por qué seraaaa?

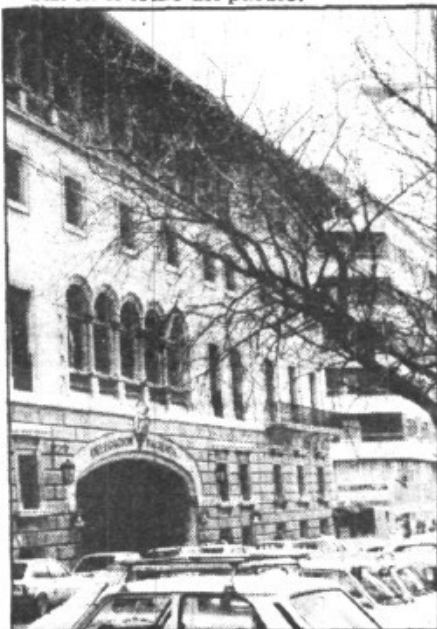
QUINTOS

Tras tres años de escurrir el bulto, han vuelto a aparecer los "quintos", y a fe mía que se ha notado. Pero *Al.lots, tranquils que totes ses mases fan mal*. Y lo digo por tres o cuatro acciones aisladas que, de proseguir, pueden derivar en gamberrismo. Por cierto, está muy bien eso de incorporar a las "quintas", que luego se quejan del machismo y todos los rollos de siempre, con mis perdones para las feministas.

Xep a Xep

ILUMINACION NAVIDEÑA

Hay que reconocerlo y lo hacemos. La iluminación con motivo de las fiestas navideñas, árbol y estrella, ha resultado elegante y muy bella, lo único que quizás sonaba un poco a hortera es la línea de bombillas de colores en la fachada del ayuntamiento. Esto pega mucho para una sala de fiestas, pero para una casa consistorial, aunque, no hay mal que por bien no venga, ha tenido un gran efecto, no sé si directa o indirectamente, como es el quitar las dos lámparas a modo de apliques de las columnas de la entrada. La verdad, eran feísimas y no encajaban en el estilo del pueblo.

AUMENTAN LOS IMPUESTOS

Lo siento pero debo darles una mala noticia: el año que viene, mejor dicho este año, pagaremos más en concepto de impuestos municipales. En realidad, no aumentan los precios, lo que sucede es que se cambia la clasificación de distintas zonas del pueblo. Explico. Hasta ahora existían únicamente para la villa: todo era de segunda o tercera y nada de primera, mientras que a partir de ya, casi todas las casas subirán un grado, con el consiguiente aumento de tasas. O sea que... *Contents i fotuts*.

NO TAN RAPIDO, POR FAVOR

Ocurrió hace poco. En uno de estos "entretenidos plenos" (ja, ja, ja), se aprobó una solicitud presentada a la corporación, decidiéndose además mandar tal aprobación al interesado. Pasaron tres meses y en vista de que nada se había recibido, se personó el interesado en las dependencias municipi-

pales y requirió la notificación del acuerdo, pero, cual no fue su sorpresa, al comprobar que todavía no se había escrito. *Això és rapidesa... i lo demés són contarelles!!*

DIVERSION A TOPE

¿Han asistido alguna vez a un pleno del Ayuntamiento? Se lo recomiendo, palabra. Son entretenidos, divertidos, pero no crean que es por lo que en ellos se discute. ¡Qué va!, sino por todo lo contrario. El otro día asistí a uno, bueno dos en una misma noche, que en esto no nos gana ni el tal Billy el rápido, y jo, aquello era demasí pal cuerpo, oiga. Es que ver las caras y gestos de los concejales y ponerse a reir era todo uno. Sólo con tener que aguantar aquí durante todo un pleno ya es más que suficiente para cobrar la mísera cantidad que se asignan, pensé. Y es que al tiempo que el secretario leía, es casi lo único que se hace en los plenos, el uno cerraba los ojos, otro tenía las manos cubriéndose la cara, un tercero parecía estar en clase de yoga, por lo de la relajación, quien más quien menos admiraba la techumbre y lámpara de la sala, sin nada especial por otra parte, y todos sin excepción, y esto lo adivino o creo adivinarlo porque naturalmente no se veía, pensaba en lo que había hecho a lo largo del día o, en todo caso, lo que haría al día siguiente. Eso sí, el secretario se fumaba un purazo de estos que... para qué les cuento. Vengan a verlo, por favor, si padecen de insomnio, su mal tiene fácil arreglo. *I que no és guapo això?*

MIS FELICITACIONES

Me voy, les dejo, tal y como nos dejó 1983, que por cierto, suerte que ya nunca volverá, porque sino estaríamos apañados, en unos cuantos años se quedaría esto más "pelao" que un pueblo indio tras el ataque del séptimo de caballería. Aprovecho la ocasión para desear un feliz, muy feliz 1984 para todos, los que nos quieren, muchos, y los que nos odian, más. Ah! y mi consejo, que a la vez es mi gran deseo para Vds.: seanme felices y diviértanse. Es gratis.

Fins s'altra. Fàreu bonda? Ho esper.
TOPHOL

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Depósito Legal P. M. 207 - 1971

Imprime: Apòstol y Civilizador, PETRA (Mallorca)